

Boyalı Deri

Taiyuan'de yaşayan Wang Beyefendi, sabah yürüyüş yaparken sırtında bohçasıyla hızlıca yürüyen bir kadınla karşılaştı. Wang Bey hızlanıp onu yakalamıştı, kız on altılarında güzel birisiydi. Etkilenmiş bir şekilde bu kadar erken bir saatte tek başına nereye gittiğini sordu, kız "Yoldaki insanlar, hüznümü anlayamazlar, neden zahmet edip de sordunuz?" dedi. Wang Bey "Neye üzülmüyorsunuz? Sizin için yapabileceğim her şeyi yaparım." dedi. Kız üzgünce "Para düşkününü ailem beni zengin bir aileye cariyeye olarak sattılar. Adamın ilk eşi çok kıskanç olduğundan, sabah akşam beni dövüp hakaretler etti, artık dayanamadığım için kaçtım.", Wang "Nereye?" diye sordu, "Kaçan insanların yeri yurdu yoktur" dedi. "Evim" dedi Wang, "Çok da uzakta değil, evime gelmeye ne dersin?" dedi. Kız sevinerek kabul etti, Wang kızın bohçasını alıp eve kadar rehberlik etti. Evde kimse olmayınca Wang'a ailesinin nerede olduğunu sorduğunda Wang "Burası çalışma odam" diye cevap verdi. Kız "Burası çok güzelmiş, eğer ki bana ve hayatıma saygınız varsa, bu bir sır olarak kalsın." dedi. Wang sırrını asla söylemeyeceğine yemin etti ve beraber uzandılar. Sırlar odasında saklanıp, kimseler bilmeden günlerini geçirdi. Wang Bey eşi Chen'e bu olayları anlattı, kadın bu kızın zengin bir ailenin cariyesi olduğundan şüphelenmiş ve kızı göndermeyi önermişti ancak Wang Bey onu dinlemedi.

Bir gün şehre doğru giderken kendisine ürkek gözlerle bakan bir keşişle karşılaştı ve keşiş ona "Neyle karşılaştın?" diye sordu. "Hiçbir şeyle karşılaşmadım" dedi Wang. Keşiş ona "Beyefendi üzerinizde büyü var, nasıl hiçbir şeyle karşılaşmadınız?", Wang hiçbir şeyle karşılaşmadığı konusunda diretince keşiş giderken "Aptal! Dünyada böyleleri vardır ki ölümle yüzleşmiştir ama farkında değildir!", Wang irkilmiş ve kızdan şüphelenmişti; ancak onun gibi güzel bir kız, nasıl iblis olabilirdi? Keşişin kötü ruhları defetme bahanesiyle yemek istediğini düşündü. Döndüğünde çalışma odası içeriden kilitlemişti, bu yüzden içeriye girememişti. Wang şüphelenmiş, yıkık duvarı aşmıştı ancak odanın kapısı da kapalıydı, sessizce pencereden içeriye bakmış ve yeşil limon küfü renginde, dişleri testere gibi keskin bir iblis görmüştü, iblis insan derisini sermiş ve onu bir fırça ile boyuyordu. Bir müddet sonra fırçayı fırlatıp deriyi kaldırmış, kıyafet silkelere gibi silkeleyip üzerine geçirmiş ve bir kıza dönüşmüştü. Wang bunu görünce çok korkmuş ve bir pusudaki hayvan gibi sürünerek sessizce çıkmıştı. Nereye gittiğini bilmeden telaşla keşişi arıyordu. Onu her yerde aramış, ıssız bir yerde onunla karşılaşmış, diz çöküp ondan yardım istemişti. Rahip "Onu kovacağım, o iblis de acınacak halde, yerine geçebileceği bir bedeni ancak bulabilmiş, ayrıca bir canlıyı incitmeyi de istemem." Wang'a Ying Fu verip, yatak odasının kapısına asmasını söyledi. Ayrılırken Ching-ti Tapınağında yeniden buluşmaya karar verdiler. Eve dönmüş, yazı odasına girmeye cesaret edememiş, bunun üzerine yatak odasına gidip kapısına fırçayı asmıştı. Gecenin bir vakti kapısının dışında hışırtılı sesler vardı, kendi cesaret edemeyip eşine bir gözetlemesini söylemiş. Genç kızın fırçaya bakıp içeri girmeye cesaret edemediğini görmüş; dişlerini gıcırdatıp gitmiş fakat bir süre sonra geri gelip söverek "Keşiş beni korkutamayacaksın, ağızda yediğim bir şeyi tükürür müyüm sanıyorsun!", bunun üzerine fırçayı parçaladı ve kapıyı kırıp içeriye girdi, yatağa yönelip Wang'ın karnını deşerek kalbini söktü ve gitti. Wang'ın eşi bağırdı, hizmetçileri mumla içeriye girdiğinde Wang çoktan ölmüş ve içerisi kanlarla kaplıydı. Chen donakalmıştı, ses çıkarmaya cesaret edemiyordu. Ertesi gün, kardeşi Er Lang aceleyle keşişe haber vermeye gitmişti, keşiş öfkeli bir şekilde "Gerçekten ona acıyorum, iblisin böyle bir küstahlık yapacağını kim bilebilirdi?" dedi ve iblisin kaybolduğu yere gittiler. Dört bir yana baktıktan sonra "Şanslıyız ki çok uzağa gitmemiş." dedi ve güney tarafındaki evin kimin olduğunu sordu, Er Lang ise "Benim evim" dedi. Keşiş "Şu an senin evinde" dediğinde Er Lang donakaldı. Er Lang öyle olmadığını düşünüyordu, keşiş hiç tanımadığı birisinin gelip gelmediğini sorunca sabah tapınağa gittiği için bilmediğini, eve dönüp soracağını söyledi. Bir müddet sonra dönüp "Gerçekten de gelen birisi varmış. Bu sabah bir yaşlı bir kadın gelip evimde hizmetçi olarak çalışmak istemiş, evim onu alıkoymamış, hala oradaymış", keşiş "Bu o" dedi.

Sonrasında Er Lang ile eve gittiler. Keşiş tahta kılıcını savurup, avlunun ortasında durarak ‐İblis, parçaladığın t y n hesabını vereceksin!‑ diye bağırmış, odadaki yaşlı kadının korkudan beti benzi atmış, çıkıp kaçmaya çalışmıştı. Keşiş peşinden sopayla vurmuş, yaşlı kadın yere serilmişti, insan derisini yırtarak çıkar mış ve bir iblise dönüşmüş, yerde yatarak domuz gibi sesler çıkarıyordu. Keşiş tahta kılıcıyla kafasını kesmişti. Bedeni yoğun bir dumana dönüşüp bir yığın oluşturuyordu. Keşiş su kabağı çıkar dı, nefes sesi gibi bir sesle tüm dumanı içerisine çekti, göz açıp kapayınca kadar duman da kaybolmuştu. Keşiş su kabağının kapağını kapatıp çantasına koydu. Herkes kaşları, gözleri, elleri ve ayakları eksiksiz insan derisine bakıyorlardı. Keşiş deriyi tomar gibi yuvarlayıp çantasına koydu. Tam gidecekken Wang'ın eşi Chen ağlayarak keşişe kocasını hayata döndürmenin yolunu sordu. Keşiş böyle bir şeyi yapamayacağını söyledi, Chen giderek üzülüyor, keşişin ayağına kapanıyordu. Keşiş düşünüp taşındıktan sonra ‐Açıkçası beni h nerlerim ölüyü diriltebilecek kadar yeterli değil ancak size yapabilecek birisini gösterebilirim, gidip ona sorarsanız yardımı dokunacaktır.‑ Chen ‐Kim o?‑ diye sordu, keşiş ‐şehirde pis toprağın içinde yatan bir deli var. Ondan yardım istemeyi dene. Eğer ki seni aşağılırsa hanımefendi, asla sinirlenmeyesiniz.‑, Er Lang da bu kişiyyi biliyordu. Keşişten ayrılıp, yengesiyle birlikte yola koyuldular.

Yolda upuzun s m ğ  olan, pisliğinden yanına yaklaşılmayan ve çılgınca şarkı söyleyen bir dilenci gördüler. Chen dizleri üzerinde yanına gitti, dilenci gülerek ‐Güzel kadın bana aşık mı oldun?‑ dedi. Chen yaşadıklarını anlattı, yine kahkahalarla ‐Herkes senin kocan olabilir,  l  olanı hayata döndürmek niye?‑ dedi. Chen çok kederliydi. Dilenci devam ederek ‐çok garip! İnsanlar benden ölüyü diriltmem için dileniyorlar. Ben Yama mıyım?‑ dedi, sinirlice sopasıyla Chen'e vurdu. Chen acılar içinde kıvranıyor, halk yavaş yavaş duvar gibi toplanıyorlardı. Dilenci t k r p balgamını Chen'in ağzına doğru götürerek ‐Ye!‑ dedi. Chen'in yüzü kızarmış, isteksiz bir hal almıştı; keşişin tavsiyesini düşününce nihayetinde zar zor yiyebilmişti. Boğazında sert, yumru şeklinde bir pamuk var gibiydi, azar azar aşağıya iniyorken boğazında takılı kalmıştı. Dilenci yine kahkahalar atarak ‐Güzel kadın beni seviyor!‑ diyerek kalkıp arkasına bile bakmadan yürüdü. Keşişi takip edip bir tapınağa girdiğini gördüler. Takip edip onu aradılar; her yere bakındılar ancak tek bir iz dahi bulamamış, utanç ve nefretle geri dönmüşlerdi. Kocasının ölümünden dolayı  zg n, balgamı yediği için utanç içindeydi, kafasını aşağı yukarı sallayarak acı içinde ağlıyor, ölmeyi diliyordu. Kan lekelerini temizlemek, kocasını tabuta koymayı istiyordu. Ailesi uzun süre dikilip bakakalmış, yaklaşmaya cesaret edemiyorlardı. Chen kocasının cesedini tutup iblis tarafından yarılan karnını hem toparlıyor hem de ağlıyordu. O kadar ağlamıştı ki sesi kısılmış, durup kusmayı istedi. Boğazındaki şeyi düşünüyordu, zar zor onu t k rebildi ve kendine gelebilmek için biraz bekleddi. T k rd ğ  şey ölünün yarasına gelmişti. Kadın afallayarak bakakaldı,  l  bedeninin içindeki kalp atıyor, dumanlar çıkarıyordu. Chen'e kocası sanki nefes alıyormuş gibi geldi, sonrasında Chen orayı bir bez ile bağladı ve eşinin vücuduna elleriyle yeniden vurdu. Sanki kocasının vücut ısısının git gide arttığını fark etti. Adamın vücudunun üstüne kıyafetler örttü, gece yarısında açıp baktığında vakit adamın nefes alıp verdiğini gördü. Hava aydınlandığında adam hayata dönmüş ve şöyle söylemişti ‐Trans halindeyken bir rüya görüyor gibiydim ve sadece göğsüm acıyordu.‑, bunun sonrasında yarasına baktı, yarası madeni bir para şeklinde kabuk bağlamış ve çoktan iyileşmişti bile.